Ч. 90. Середа 6 мая (23 цьвітня) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостсвах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — Положенє в Англиї.

Молодоческий комітет виконуючий відбув онегди по полудни в Празї нараду над політичним положенєм. Реферували Скарда і др. Крамарж. По обширній дискусиї ухвалено більшостию голосів резолюцию, в котрій заявлено ся за тим, аби посли чеські старали ся відмовити правительству підпори, коли державні власти не усунуть нарушень язикових прав із сторони німецких судиїв. Резолюция висказує надію, що чеські посли не допустять до обмеженя прав ческого язика. — Парляментарна комісия Кола польского радила вчера під проводом предсїдателя дра Ґломбиньского. Засїданє Кола відбуде ся ще в сїм тиждни. — Кандидатом на становище міністра-земляка по смерти Пешки має бути пос. др. Праде, що вже був раз міністром. Іменованє его, о скілько німецкі сторонництва згодять ся, появить ся в середу. — П. Міністер др. Ґесман на зборах в Вайсгофен висказав ся, що ситуация значно поправила ся. Рівночасно підніс, що сторонництво християньско-суспільне має все на оцї солїдарне поступованє в справах національних. Стала недуга Австриї, національні борби — не дасть ся за одним разом усунути, однако язиковий закон може їх вивести на рівнїйшу дорогу. — Також Wiener Allg. Ztg. оцїнює ситуацию яко лїпшу. В кождім случаю конференциї, які мав відбути бар. Бек, дали успішний вислїд.

Головним мотивом, який спонукав був покійного вже анґлїйского премієра, Кемпбель-Банермана до уступленя зі свого становища, було его бажанє передати провід лїберальної партиї в енерґічнїйші руки, які могли би захитане становище анґлїйских лїбералів підтримати. Наслїдє по Кемпбель-Банерманї обняв Аскітс, але і его вже на самім вступі стрінуло нове неповодженє, яке творить важну осторогу для нового керманича анґлїйского кабінету. — При обнові нового кабінету покликав Аскітс в его склад також одного з найвизначнїйших лїберальних полїтиків, Черчіля. В Анґлиї є такий звичай, що ново іменовані міністри мусять піддати ся поновному виборови, для переконаня про довірє суспільности до них. Черчіль виступив з кандидатурою в окрузї Менчестер і помимо горячої аґітациї особливо під конець передвиборчої кампаниї — перепав против консервативного контркандидата. Консервативна імпериялїстична партия повитала ту побіду над лїберальним міністром як заповіт недалекого переходу правительственної керми у свої руки. Очивидна річ, що Черчілеви сей упадок особисто не богато пошкодить, бо лїберальні виборцї жертвували ему мандат в иншім окрузї, де побіда Черчіля не улягає квестиї, та важне тут те, що проґрама, на яку кандидував Черчіль, має в анґлїйскім громадяньстві більше ворогів як прихильників. Проґрама ся є заразом проґрамою цїлого кабінету Аскітса.

На упадок Черчіля зложило ся дуже богато причин, бо против него воювали не тільки одні консерватисти, хоч они становили ядро противправительственної армиї. Партия робітнича, якої часть піддержує теперішний кабінет, виставила була при виборі свого окремого кандидата, а се відразу підірвало посольскі шанси нового міністра. Виступили против него також Ірляндцї, які розпоряджують в окрузї Менчестер таки чимало голосами, а тому, що новий анґлїйский кабінет заявив ся против „homerul"-у, т. є. против переведеня нової рівноправности Ірляндцїв. Консервативна партия воювала против Черчіля головно тим, що видвигнула против лїберальної засади вільної торговлї — шовіністичні гучні кличі Чемберленового імпериялїзму. Але своє поводженє не завдячують консерватисти тільки обстоюваню за імпериялїзмом а радше опозициєю против двох правительственних проєктів, які загал більше розуміє як економічну доктрину, а са.

7)

ДОБРЕ ДЇЛО.

(З российского — Д. Айсмана).

(Дальше).

Тепер обудив ся ніжний і досьвідний нюх хитрого купця і Родіонови почало в голові свитати, що наближає ся якийсь несподївано добрий інтерес, що суть види на великий і обильний зиск.

— Жаданя пана Короткевича для мене не обовязуючі — замітив смирно.

— Зовсїм справедливо, зовсїм справедливо! — Твердість ґенерала в спрах і вишукуваню правди звичайно виставала лише на дві, три відповіди. Коли він їх і то не без значної ревности, виповів, переходив легко на сторону противника і заступав вже у всїм як раз того противника і то ще з більшою палкостию.

— Короткевич, знаєте, дуже добрий чоловік, але коли добре розважити — чого мішає ся він до річи, як его нїчо не обходить?

— І навіть дуже тяжко й зрозуміти причину, Ваше Превосходительство.

Але Тризна говорив неправду: він сейчас „зрозумів" опозицийний спосіб поведеня Короткевича. Насамперед признав ся він вповні право Рибчиньскої на напись. За дармо не даровує ся такої хорошої площі під будову. І жаданє учителя Короткевича видало ся ему більше як оправданим. По друге здогадав ся він, що Короткевич хотів ему підставити ногу, бо вже від давна був для него неприхильний.

— Він вже має такий поганий характер! — сказав сумно Колтовский — в радї міскій робив він все опозицию, в публичній бібліотецї підняв крик, що не передплачує ся „Новостий", в людовій кухни розпочав з управителем дому спір: він краде, казав... Ах Боже мій! Краде! Хто, будьте ласкаві сказати, не согрішив перед Господом, не провинив ся перед царем?.. Краде! — Ґенерал зітхнув. — Ви мусїли ему видко щось на перекір, поважний Родіоне Павличу, тому він тепер киринить, хотів би вам досолити!

— Соли, соли, брате, соли! — думав Родіон Павлич і его малі очка блищали. — Але соли порядно: недосоленого не люблю!

— Неспокійний чоловік... — сказав голосно. — Але мимоходом сказавши, ночию горить все у него сьвітло. Его вікна виходять на моє подвірє, то можна бачити; він певне читає...

— Найбільше очитаний чоловік! — потвердив ґенерал з поважанєм в голосї. — Величезне образованє!..

— То очивидно... то сейчас видко. Тілько Ваше Превосходительство, в наших часах можуть бути книжки найріжнороднїйшого рода... Є такі, котрі не шкодять, але є й такі, які навіть правительству не милі. А що до того, що він хоче менї досолити, то нехай солить. То мене не болить. Нехай солить, Ваше Превосходительство...

Родіоном Павличем заволодїло то неясне і миле зворушенє, яке він все відчував, кілько разів розпочав який користний і много обіцюючий інтерес. Его тїшив при тім не лише сподїваний зиск, але й борба — постепенне поборюванє тих перепон, які ставили ему обставини або люди. І коли ему удало ся в дорозї до якоїсь намїченої цїли звалити зручним зворотом перепону, мав особливо веселе і радістне чувство вдоволеня, а тихцем, але тілько перед самим собою, висьмівав зі злобою свого незручного противника.

Тепер ще не розумів, в чім полягала его побіда, его зиск. Але він бачив, що у воздусї висить щось „доброгo" і лагодив ся на те. Від першої хвилї стало ему ясним, що не можна ему в нїчім уступити Короткевичеви — і твердо обставав при своїм. І коли по двох днях ґенерал Колтовский явив ся на ново з тим самим предложенєм що до умiщеня назви Рибчиньскої на марморній таблици, зробив Родіон Павлич здивоване і обиджене лице.

— Позвольте, Ваше Превосходительство: я веду вже від пятьдесятьох лїт всілякі інтереси, малі і великі і був все без спільника; а тепер хочете менї змінити всьо і предкладаєте, аби я увійшов до спілки, а до того ще з дамою...

— Так, але... Родіоне Павлич — скрикнув ґенерал і зложив благаючо руки на грудях — сеж не моя примха... Чейже я сам розумію, що то всьо чорт знає що таке, простий підступ, крутійство... Але той Короткевич, а з ним і иншi... Не можу нїчого порадити з ними.

— Дуже жаль... але щож я на то пораджу?

ме против законопроектів антиалькоголічного і шкільного. В кампанії против ліберального законопроекту шкільного станули против Черчіля і правовірні Англиканці і Жиди, а против Licensing-Bill-у, т. є. против антиалькоголічного законопроекту станули не лиш броварники, але і непроглядні лави шинкарів, які „роблять“ в Анґлії вибори. Через них то упав також новий міністер торговлї, Черчіль. І мабуть готов потонути незадовго і цілий ліберальний кабінет, коли не витягне консеквенциї з послїдного вибору в Менчестер та не подбає о те, щоби добути на ново симпатиї виборців, ідучи на компроміс між своїми засадами а інтересами верств, на яких доси опирав ся. Ліберальна партия станула тепер в Анґлії перед кризою, яка може єї зруйнувати на кілька літ.

Новинки.

Львів, дня 5-го мая 1908.

— Іменованя і перенесеня. Є. В. Цісар надав професорови II ґімн. у Львові, Николаєви Сивулякови з нагоди перенесеня его в сталий стан спочинку титул радника шкільного. — Старший радник скарбовий у Львові, Генрих Добровольский іменований заступником правительственного комісаря в галицкій краєвій комісиї для осел рентових на місце помершого старшого радника скарбового Тадія Сколїмовского. — П. Міністер торговлї іменував радника рахункового Ів. Андрашка старшим радником в департаменті рахунковім дирекциї почт і телеграфів у Львові. — В окрузї львівскої дирекциї зелїзниць державних перенесені: старший комісар будівництва, Стан. Пташиньский з Тернополя до Дирекциї у Львові, а ад'юнкт будівництва Ярослав Вінцковский з дирекциї у Львові до секциї консервациї в Вродах.

— Справа підпаленя школи в Гнильчу, о чім львівскі часописи тілько написали ся, надаючи їй підклад політичний, представляє ся після жерел урядових як слідує:

В Гнильчу знаходить ся побіч 2-клясової школи народної з викладовою мовою рускою, експонована кляса з викладовою мовою польскою. Клясу ту удержує з добровільних складок тов—а „Szkoła ludowa“ і она містила ся в окремім домі, котрого другу половину займала властителька дому Єлисавета Слуґоцка. Після донесеня управи школи вибух дня 21 цьвітня с. р. вечером з незвістної причини огонь, в наслїдок чого згорів цілий будинок; знаряди і акти шкільні виратовано.

Переведені жандармериєю доходженя виказали, що огонь був підложений імовірно з приватної мести. Огонь знищив також сусїдну загороду з будинками господарскими і наробив шкоди загалом около 1.100 К, котра була в части обезпечена. Справу тоту віддала жандармерия судови в Підгайцях. Справа тої пожежі не має віякого підкладу політичного.

— Огні. На складї сїрничків Еттля Ґуттманна при ул. Різниці ч. 3 вибух вчера з незвістної причини огонь і знищив в трох убікациях зложені запаси сїрників. Шкода виносить 12.000 К. В акциї ратунковій взяла участь міска сторожа пожарна. — Дня 17 цьвітня вибух огонь в Конюхах, бережаньского повіта і знищив 11 селяньских загород з 50 будинками. Шкода виносить около 15.000 К, а була обезпечена на 10.000 К. — В Копичинцях вигоріло дня 23 цьвітня ціле жидівске середмістє, а шкода доходить до 23.000 К.

— Манїя убийча опанувала людий у Львові. До канцелярії директора міского театру у Львові, п. Геллера, прийшов вчера рано якийсь мужчина і зажадав, щоби его принято в склад персоналу драматичного, а коли п. Геллер єму відмовив, він загрозив, що его застрілить. П. Геллер казав арештовати того мужчину. На поліциї подав він, що називає ся Едвард Мандей родом з Варшави, де в послїдних часах мешкав у своєї родини і учив ся ролї воєводи з „Мазепи“, а перед двома роками був актором театру Фрончковского в Кракові. Запитаний, длячого відгрожував ся п. Геллерова револьвером, сказав, що він лиш так собі жартував, щоби спонукати п. Геллера до сповненя свого бажаня. Позаяк єсть імовірність, що Мандей чоловік не зовсім нормальний, відослано его до вязниці суду краєвого і віддано під лїкарску обсервацию. — В недїлю вечером около 9 год. завізвано аґента поліцийного Парнеса до каварні „Едізон“, де якийсь паний чоловік, кажуть якийсь урядник, що приїхав з Богородчан до Львова, виробляв авантури з кельнерами і не хотів заплатити належитости. Аґент вивів его з каварнї, а видячи що то чоловік порядно убраний, старав ся его намовити щоби добровільно заплатив, бо в противнім случаю буде мусїв его арештувати. Тодї той чоловік виймив з кишенї футерал і зачав виймати з него бравнінґ. Аґент ще в пору спостеріг то, вхопив его за руку і відобрав револьвер, а відтак арештував. На поліциї зізнав арештований, що не мав наміру стріляти, а револьвер вільно єму носити Він вилеґітимував ся на поліциї і его пущено на волю. Той сам мужчина грозив перед тим бравнінґом всїм кельнерам в однїй з львівских ресгаврацний. — Андрій Войцїшевский, пересиджуючий постійно в пристановищи Брата Альберта, зголосив ся вчера на інспекциї поліциї і просив, щоби поліция взяла его в свою опіку, бо він має намір пробити котрогось з братчиків. Его приміщено поки що в арештї поліцийнім.

— Поворотні білєти до Янова. Як давнійше, так і сего року продавати будуть каси особові на головнім двірци у Львові і бюро міске ц. к. зелїзниць держ. у Львові, пасаж Гавсмана через лїтний сезон с. є. від 15 мая до 30 вересня знижені білєти поворотні зі Львова до Янова, важні як на недїлї і сьвята, так і на будні дни. За такими білєтами поворотними можна їхати до Янова кождим поїздом особовим; вертати з Янова можна однак лиш поїздами прогульковими ч. 3256, 3258 і 3260 Вертати з Янова до Львова поїздами особовими ч. 3252 (відходить з Янова о 7·13 рано) і ч. 3254 (відходить з Янова о 3·50 по полудни) на підставі висше згаданих білєтів поворотних не вільно.

— Дрібні вісти. Дня 8 с. м., о 4 годині будуть приймати ся кандидати до бурси дяківскої при архікатедр. церкві сьв. Юра у Львові. Услівя принятя: 16 до 18 рік житя, чистий голос, добрий слух, послїдне сьвідоцтво шкільне, метрика і сьвідоцтво моральности. Прошеня вносити до Митроп. Консисториї. — В Ярославі застрілив ся в міскім парку капітан 34 п. п. краєв. оборони, Косар. Причинок самоубийства був лихий стан фінансовий. — Полк драґонів ч. 9 відійшов оногди до Бродів а друга шкадрона 4 полку уланів, що стояла в Крехові коло Жовкви, прибула до Львова і розміщена в касарни на Личакові. — Якісь аґенти волочать ся по Галичинї та збирають гроші на костел сьв. Йосифа на Каленберґу під Віднем. Парох того костела, о. Кухлїньский, остерігає перед тими аґентами. — Мадярский суд присяжних засудив словацкого патріота о. Александра Глїнку за підбурюванє против мадярскої народности словом і письмом на півтора року вязниці і 400 корон грошевої кари. — Пострілений оногди поліциянт Шпак знаходить ся все ще в грізнім станї і єсть лиш слаба надія удержати его при житю. Забавского відставлено до слїдчої вязниці при ул. Батория. — На стациї Городку втекли вчера ескортуючому жандармові два арештовані виновники Ст. Смалковский і Ант. Ґураль. — П. Емілїя Фальковска згубила вчера в дорозї з ул. Снядецкого до міского города золотий дамский годинник вартости 140 кор. — П. Іванна Евей згубила на ул. Сикстускій шлюбну сукню і блюзку завинену в простирало і обіцює знахідникови 10 кор. нагороди. — До заведеня на Кульпаркові відставила вчера поліция хорого на умі Василя Мальця, котрий дїставши атаку хотів убити свою жінку. — Арештанти Файвель Цїмерман і Давид Merґрін або Коркес, відсиджуючи кількамісячну кару за крадїж, втекли в суботу по полудни з роботи.

— Самоубийство. Ще в суботу дня 2 с. м. вийшов з дому дверник хемічного інститута при ул. Длуґоша, Станислав Ольховский і від тої пори і слїд за ним був пропав. Аж ось вчера рано в однім з городів при ул. сьв. Войтіха знайдено на дереві висяче тіло Ольховского. В листї знайденім при самоубийнику подає він, що довги змусили его до самоубийства. Ольховский мав сорок і кілька літ та був через 18 літ дверником згаданого інститута. Тіло відставлено до трупарнї заведеня судової медицини.

Родіонови Павличеви прийшла тепер одна гадка: він уступить, він допустить Рибчиньску на свою таблицю, але за те зажадає й для себе уступки.

— Короткевич виступає там у виділї товариства з цілою силою за Рибчиньскою — заявив з засумованим лицем ґенерал. — Она дарувала площу вартости трех тисяч рублів, а ми не хочемо о ній навіть згадати... то, каже він, нечестно. А коли, каже він, пан Тризна того жадає, щоби, то значить, імени жертвуючої не було на таблици, то хоче небіжку обікрасти о три тисячі рублів... Ну, чиж не злобний, що?

Лице ґенерала виявляло глубоке обуренє.

— Я, слава Богу, не обікрав ще нікого в моїм житю — сказав Родіон Павлич з достоїньством, не зраджуючи нічим радости, яка его переймала. — Але й себе не позволю обкрадати. Прошу пану Короткевичеви заявити отсе: він хоче отже, щоби імя Рибчиньскої було уміщене — він все вступає ся за вдовицями і сиротами — дуже добре! Отже як він оцінив площу? На три тисячі рублів? Після мене не можна більше за неї дати як два тисячі, але скажім три тисячі. Дуже добре! Колиж тепер паню Рибчиньску уміщує ся на таблици за три тисячі рублів, то з якої причини мушу я за ту саму честь давати пятнайцять тисяч?

— Родіоне Павлич, дорогий?

— Ми, Ваше Превосходительство, люди інтересу і мусимо длятого ділово говорити — тягнув Тризна дальше, не уважаючи на ґенерала. — Товар, значить, той сам, але ціна инша; від одного жадає ся три рублї, від ругого пятнайцять — такого з нас, чоловіка інтересу, називає ся за такі річи мантієм.

— Ах, Родіоне Павлич! Ну хтож...

— Дуже добре, ми мантії. Ну, а ви пане Короткевич, шож ви є такім случаю?

Тризна не без строгости поглянув на ґенерала. Его малї ручки опирали ся о боки, а кінчаста голова з лисиною перехилила ся на бік.

— Пані Рибчиньска дає три тисячі і одержує напись; відтак дам я також яких три тисячі і зажадаю рівнож напись... То всьо.

— Его правда... таки его правда! — по гадав заклопотаний ґенерал. — Чого той проклятий Короткевич мішає ся? А щез би!... Три тисячі... І що вибудуєш за три тисячі!

— Родіоне Павлич — благав Колтовский — поставте ся в моє положенє...

— Тепер нехай поставить себе в положенє пан Короткевич. Я не маю охоти.

Ґенерал мовчав. Его лице виявляло напружене роздумуванє.

— Але пождіть! — нагадав ся нагле. — Рибчиньска лиш одна, а вас двоє і Ви і ваша небіжка жінка.

— То правда. Що правда, то все лишить ся правдою: то, Ваше Превосходительство, сьвяте як Бог. Нас є двоє і з тої причини я дам шість тисяч рублів. Шість тисяч, але не пятнацять!

Ґенерал чув ся побідженим. Але мимо того чув, що Тризна перехитрив его. — Злодій, хитрий — думав. — Крутить ся як лис... Як цыган на ярмарку, проклятий крамар.

Але Тризна сьміяв ся в души та глядів спокійно мов незинна дитина. Его права рука гладила ніжно лисину — а та рука була така мала, біла і слаба, що видавало ся, немов би дитина бавила ся пестрим бальоном.

(Дальше буде).

— **Борба з биками.** Минувшої неділї відбувала ся в Ґранадї улюблена в цілій Іспанії борба з биками і закінчила ся страшно. Розлючений бик розпоров одному з торреадорів (борців) черево рогами а то само зробив і кількох другим торреадорам, що прибігли першому на поміч, та покалїчив також кількох хлопців, котрі вбігли були на арену, щоби дразнити бика. Серед публики, що зійшла ся була дивити на борбу з биком, настав переполох а до того ще, коли рушила ся з місць, вибух і огонь. — Отсе маленький причинок до історії артистів і їх штук, яку містимо в наших фейлетонах.

Господарство, промисл і торговля.

В справі торговельній.

Дирекция „Народ. Торговлї" навязуючи до свого попередного поученя (гл. ч. 81 „Нар. Часоп.") подає до відомости:

Покликуючись на послїдну відозву управляючої ради нашого стоваришеня п. з. „В торговельній справі", уважаємо потрібним звернути увагу тих Вп. Родимців, що займають ся справами орґанїзациї торговельних судово реєстрових стоваришень, на отсе: 1. Перед приступленєм до обговореня справи орґанїзациї такого стоваришеня треба передовсїм добре розглянути ся в місцевій ситуациї, а іменно чи місцеві обставини є того рода, що проєктоване стоваришенє може успівати, чи отже місцеві условини викликують єго потребу та чи людність даної місцевости є до спільного і солїдарного піддержуваня інтересів сеї спілки підготовлени. Коли ситуация з того огляду неясна і непевна, треба перше її вияснити і ґрунт під задумане підприємство підготовити та аж по зрілій розвязї, по провіреню, що місцеві обставини викликують потребу заснованя торговельного стоваришеня, і що буде достаточне число членів, котрі не тілько уділами, але і заінтересованєм справами стоваришеня єго піддержать, як також, що знайдуть ся між членами люде до сповнюваня чинностий приписаних статутом спосібні і охочі, тодї мож серіозно приступити до здійстненя задуманого дїла. Звертаємо увагу інтересованих на се для того, бо на жаль нинї маємо вже до занотованя факти, що взято ся до заснованя спілки торговельної без розгляненя в місцевих обставинах і введено її в житє, а коли не стало самого ініциатора, справи спілки забагнили ся і викликали зневіру до сеї роботи. 2. Коли з переведених студий покаже ся, що єствованє торговлї спілки в давній місцевости запевнене, належить в першій лїнії подбати о того, котрий мав би се стоваришенє вести яко купець, бо се також важна конечність, без полагодженя котрої, т. є. без придбаня відповідно вишколеного дїловодчика, до заснованя спілки приступати не можна.

В цїли улекшеня інтересованим в придбаню відповідної сили до веденя проєктованого стоваришеня, приймаємо на практику при наших складах припоручених нам молодих людий і доложимо наших заходів, щоби в міру їх шкільного підготовленя і особистих здібностий кандидатів привчити їх склепового дїловодства. До такого фахового підготовленя надавали би ся молоді люде, що укінчили бодай вісімнайцятий рік житя і IV. класу народної школи. Молодших і без такого підготовленя шкільного не мож буде належито до веденя склеповости спілки зареєстрованої підготовити. Се підготовленє подїлимо так: що найменше пів року практики в однім з наших складів, а місяць до двох в нашім бюрі у Львові. Наш склад дасть аспірантови на дїловодчика науки склеповости, а центральний заряд привчить єго дїловодства з области адміністрациї. На скілько сей плян науки приспособить будучих дїловодчиків, се залежати буде від їх здібностий і охоти до труда, та замилованя до купецкого званя; з нашої сторони знов доложимо заходів, щоби справі орґанїзациї торговельних стоваришень в мірі наших сил прийти в тім згляді на поміч. Зголошуючі ся на практику, як висше згадано, мають предложити нам власноручно написане подане з потвердженєм парохіяльного уряду взгл. громадского уряду про їх поведенє і з долученєм метрики і послїдного шкільного сьвідоцтва. — Дирекция „Народної Торговлї".

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** у Львові розписала лїцитацию на доставу вугля ковальского і коксу на рік 1909. Близші условія і формулярі оферт можна дістати в бюрі 4 Дирекциї від 15 до 14 червня с. р. — Оферти можна вносити до 15 червня с. р. 12 година в полудне.

Телеґрами.

Віденъ 5 мая. На початку нинїшного засїданя палати послів присьвятив президент палати Вайскірхнер теплу згадку помершому міністрови Пешцї і подав до відомости, що намістник Галичини др. Бобржиньский зложив мандат до ради державної. — Міністер скарбу предложив додатковий кредит до буджету на 1908 р. — Пос. Будзиновский зажадав дословного відчитаня своєї інтерпеляциї а пос. Странский дословного відчитаня всїх інтерпеляций, що президент і зарядив.

Віденъ 5 мая. „Deutschnat. Korr." доносить, що комітет 9 тьох нїмецких союза зібрав ся нинї на нараду виключно в справі обсади становища міністра-земляка. Не ухвалено нїчого. Наради будуть вести ся по полудни дальше.

Білґрад 5 мая. Після вістий з Ґучи прийшло оногди по виборчих зборах правительственної партиї з приводу поставленя кандидатури до скупштини, до великої бійки, в котрій поранено 20 осіб.

Виход (губ. чернигівска) 5 мая. При переїздї через Днїпро виверну ло ся судно, на котрім перевозило ся 150 людий, вертаючих з церкви переважно селян і дїтий. Виратовано лиш 30 осіб.

Петербург 5 мая. Час скріпленої охрани в катеринославській ґубернії продовжено до 31 жовтня, в херзоньскій до 2 падолиста с. р.; в пермскій ґубернії продовжено на цїлий рік.

Петербург 5 мая. З міст Могилева, Гомля і инших доносять заєдно о повенях. Майже всюди сотки домів стоять під водою. З Києва доносять, що вода зачинає спадати.

Франкфурт 5 мая. До „Frankf. Ztg." доносять з Монтріль в Канадї, що там 12.000 ткачів проголосило страйк.

Лїсбона 5 мая. Палата послів ухвалила по 4-дневній дискусиї значною більшостию голосів в другім читаню закон шинкарский.

Льондон 5 мая. Часописи доказують, що від часу нападу на Ляндікоталь панує неофіциальна війна з Афґанїстаном. Ґен. Вількокс з 9 пушками і кавалєриєю прибув до Ляндікоталь.

Сімля 5 мая. Ґен. Вількокс заатакував Афґанців на горі Ляндікоталь, причім стрітив лиш малий опір. Неприятель втїк; виперто єго за границю. По стороні анґлїйскій зранені один офіцир і два вояки.

Ріо де Женейро 5 мая. Стички межи Перуанцями а Колюмбійцями тревають дальше. У вчерашній стичцї згинуло до 50 людий.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50* 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00 **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6 40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·43, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/6 до 30/9): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2 45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40 **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6 30*.
„ Самбора: 6 00, 9 05, 4 00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4 00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від 1/7 до 25/7): 6·40.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділї і римо кат сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1 46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 10 10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в неділї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в неділї і римо кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).